

Եւ կուշացներ պատերազմի գործը՝ որպէսզի իւր ցրուեալ զօրքը ժողովի, ինչպէս Թեոդորոս կը սպասէր հայոց նախարարաց, որ մէկ կողմէ կ'ըհասնէին, ոմանք համոզուած, թէ իրենք իրենց վրայ պէտք էին հուսալ եւ ոմանք ակամայ եւ ի յունաց յոյսերնին կտրելով, ոմանք նաեւ տեսնելով թէ ամիրապետը Թեոդորոսի եօթ հազար հոգուոյ գունդ մը օգնութեան դրկել էր: